Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (judecător: Tabacaru C.)
dosarul nr.2a-1464/2025

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

27 aprilie 2026 mun.Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului: Grosu Stanislav
Judecători: Țihonschi Alina și Sajin Mariana
Grefier: Dolghii Victoria

examinând cererea de apel declarată de S.R.L. „Debit Lex” prin intermediul avocatului Lunca Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 10.10.2025,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Debit Lex” către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La data de 24 aprilie 2025 la Judecătoria Drochia, sediul Central a parvenit spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului S.R.L. „Debit Lex”, avocatul Lunca Ion către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că la data de 25 aprilie 2024 între compania O.C.N „Ecofinance Tehnologies” S.R.L. și compania S.R.L. „Debit Lex” a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor. Despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât acesta a fost informat prin scrisoare recomandată fapt confirmat prin copia avizului de recepție și a chitanţei poştale anexată la actele dosarului, cât şi prin apeluri telefonice.

Potrivit pct. 1.1. din contractul de cesiune se reţine că: „obiectul prezentului contract constă în cedarea de către Cedent în favoarea Cesionarului a dreptului de creanţă împotriva debitorilor săi”.

Totodată în conformitate cu prevederile pct. 1.4. din contractul de cesiune se menționează că: „Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanţă ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanţie şi alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractile de creditare încheiate de către Cedent cu clienţii săi şi care au datorii neachitate faţă de Cedent, inclusiv drepturile prezente şi sau viitoare legate de recuperare a creanţei și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea

integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanță birourilor istoriilor de credit".

La fel, potrivit pct. 9.3.13 al contractului de credit încheiat între Cedent și pârât este specificat că: „prin semnare prezentului contract, Debitorul își dă acordul la cesiunea dreptului de creanță de către creditor".

Temei juridic de încasare a datoriei servește contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. 256008002 (în continuare contract) încheiat la 29 ianuarie 2024 prin care împrumutătorul O.C.N. „Ecofinance Technologies" S.R.L. a oferit un împrumut sub formă de linie de credit până la limita sumei de 3 000.00 lei împrumutatului pârât. Părţile au convenit că data acordării linei de credit va fi de 60 de luni din data semnării contractului potrivit pct. 2.3 şi 2.10 din contract.

În temeiul contractului enunţat reclamantul informează că, pârâtul în total a obținut suma de 3 000,00 lei (fapt confirmat prin documentele contabile confirmative).

În conformitate cu prevederile pct. 5.5. al contractului părțile au stipulat că: „Dobânda se calculează anual şi se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul, dacă restituirea a fost efectuată de către Debitor benevol ca urmare a ajungerii obligaţiilor la scadenţă, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului". Rata dobânzii contractuale conform pct. 5.5.1 din contract este de 49,9685% anual, iar comisionul unic de gestionare a creditului va constitui 0,04% pentru fiecare zi, în conformitate cu prevederile pct. 5.5.2 din contract.

Potrivit pct. 5.7. din contract, părţile au convenit că „calculul total al creditului poate creşte corespunzător şi proporţional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăşi valoarea sumelor trase, în condiţiile pct. 5.6 din prezentul contract".

Creditorul are dreptul, inclusiv şi în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești de a calcula toate plăţile aferente creditului şi despăgubirile conform prezentului contract pentru neplată la scadenţă a sumelor datorate până la data executării integrale a contractului.

Reclamantul a indicat despre faptul că, în perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct. 5.1 din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului.

În acest sens reclamantul a susținut că, pârâtul deși a semnat contractul de credit nebancar în temeiul căruia a fost de acord să-și onoreze obligațiunile corelative ce îi sunt opozabile până în prezent a achitat datoria: 0 lei din corpul împrumutului, 0 lei dobânda contractuală, 0 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Pentru perioada de până la 31.05.2024 pârâtul înregistra o restanță la plata creditului de 92 zile de întârziere, iar datoria sa constituie: 3 000,00 lei din corpul împrumutului, 501,42 lei dobânda contractuală și 146,4 lei, cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Totodată, pentru perioada 01.06.2024 – 01.06.2025 pârâtul înregistra o restanță de: 1 499,05 lei dobânda contractuală, 438 lei, cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Solicitarea și eliberarea creditului s-a petrecut prin completarea personală în regim online de pe platforma online a O.C.N. „Ecofinance Tehnologies" S.R.L. de către pârât prin includerea datelor sale personale, a sumei de care are nevoie, discutate la distanță cu reprezentanții de creditare nebancară.

Contractul a fost întocmit conform cererii de credit completate de debitor pe site-ul www.creditprime.md sau comunicate Creditorului prin intermediul telefonului și a fost semnat electronic de către debitor aplicând semnătura electronică simplă în conformitate cu procedurile specificate în Termeni și Condiții de Utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile atât pe pagina www.creditprime.md, cât și ca anexa nr. 1 la prezentul contract.

Recepționarea sumei de bani contractate pe contul bancar al pârâtului (fapt confirmat prin copia ordinului de plată bancar anexat la actele cauzei civile), cât și achitarea parțială a unor rate confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, exprimarea neviciată a consimțământului de către pârât la onorarea tuturor obligațiilor ce rezultă din contractul de împrumut.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) lit. e) al Legii nr. 1 din 16.03.2018 „cu privire la organizațiile de creditare nebancară" este menționat că: „se interzic organizaţiei de creditare nebancară aplicarea oricăror plăți (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plăți) aferente unui contract de acordare a creditului nebancar sau leasing financiar pentru clientul persoană fizică pe un termen mai mic de 2 ani și/sau în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractual de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractual de leasing financiar".

În contextul dispozițiilor legal citate se desprinde concluzia că, costul total al creditului nebancar nu trebuie să depășească dublul corp, or, temeinicia solicitărilor reclamantului se confirmă prin faptul că acestea nu depășesc dublu corp al limitei liniei de credit.

La caz, reclamantul a reținut că pârâtul nu s-a adresat cu nicio cerere către creditor privind informarea despre imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale ca urmare a unui concurs de împrejurări grele, iar lipsa unei asemenea notificări confirmă rea-credință a debitorului la executarea obligațiilor contractuale asumate.

În vederea soluționării prezentului litigiu pe cale amiabilă reclamantul informează instanța de judecată că a efectuat numeroase apeluri telefonice către pârât și a expediat scrisori recomandate fapt ce nu s-au soldat cu nici un rezultat pozitiv în acest sens.

Cu privire la cheltuielile de judecată reclamantul în vederea soluționării prezentului litigiu a apelat la serviciile avocatului Ion Lunca în vederea acordării asistenței juridice reale şi necesare fapt pentru ce a suportat cheltuieli în mărime de 3 000,00 lei.

În suma dată reclamantul beneficiază de următoarele servicii: consultanță juridică cu privire la prevederile legale aplicabile speței, studierea tuturor înscrisurilor prezentate de reclamant, întocmirea şi expedierea proiectului de notificare, întocmirea și expedierea

proiectului cererii de chemare în judecată, autentificarea probelor, verificarea stării dosarului, efectuarea apelurilor telefonice către pârât și persoanele de contact, obținerea titlului executoriu. În total sunt estimate 10 ore de lucru care sunt tarifate cu 400 lei pentru o oră.

Reclamantul a solicitat de a fi luate în considerare că din această sumă de 3 000,00 lei se reţine impozit pe venit la sursa de plată în sumă de 12 % în contul statului. Tot din această sumă trebuie să fie reţinute taxa pentru locaţiune a biroului, taxa privind achitarea cotizaţiei de membru al Uniunii Avocaţilor, taxa pentru fondul social care este unul foarte exagerat de mare, taxa pentru asigurări sociale, taxa pentru serviciile de birotică (hârtie, cerneală, reparaţie printer etc.), combustibilul consumat pentru deplasările către oficiul poştal, bancă, instanţă de judecată.

Astfel, compensarea onorariului de 3 000,00 lei achitat avocatului solicitat de a fi compensat din contul pârâtului este unul rezonabil având în vedere complexitatea calculelor matematice efectuate, raporturile juridice înființate între părţi, volumul serviciilor juridice necesare de a fi prestate, cât şi a noutății problemei de drept persistente în prezenta speță, numărul actelor normative studiate şi a conținutului tuturor înscrisurilor anexate, cât şi a tuturor acțiunilor adiacente în vederea depunerii pachetului de acte în instanță de judecată.

Relevă că CtEDO a apreciat costul unei ore de lucru a avocatului luând în calcul recomandările Uniunii Avocaților din Republica Moldova. Aparent, CtEDO a considerat rata pe oră de EUR 50-60 rezonabilă, însă, anul 2008, într-o cauză complexă, a acceptat şi rata de EUR 100 pe oră pentru lucrul unui avocat din Republica Moldova (Oferta Plus SRL c. Moldovei, 12/02/2008). Stabilind dacă costul asistenței juridice solicitate de reclamant este rezonabil, CtEDO a luat în calcul noutatea şi complexitatea chestiunilor de fapt şi de drept puse în discuţie (Manole şi alţii c. Moldovei, 13/07/2010, &11). La stabilirea caracterului rezonabil al serviciilor juridice solicitate, CtEDO a luat în considerare aportul avocaților (Boicenco c. Moldovei, 11/07/2006, &176), precum și relevanța și calitatea observațiilor depuse de reprezentant la CtEDO (Ghimp c. Moldovei, 30/10/2012, & 71).

Potrivit pct. 5 al Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobată prin Decizia Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 2 din 30.03.2012 se menționează că: „Un diapazon rezonabil şi recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaţilor din Republica Moldova este între 50 și 150 euro/oră, deşi avocaţii sunt absolut liberi să-şi stabilească tarifele orare şi în afara diapazonului menţionat…”.

A menţionat faptul că, diapazonul de 300 lei pentru o oră tarifat de către avocatul Ion Lunca companiei S.R.L. „Debit Lex” este una rezonabilă, iar volumul de 10 ore de lucru estimat de către avocat în prezenta cauză este unul real şi necesar având în vederea complexitatea cauzei, repetitivitatea problematicii speţei, volumul acţiunilor ce necesită a fi întreprinse etc.

Reclamanta S.R.L. „Debit Lex” a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 3 000,00 lei, cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 2 000,47 lei, cu titlu de dobândă contractuală restantă, a sumei de 584,40 lei, cu

titlu de comision de gestiune, suma de 3 000,00 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 273,40 lei, cu titlu de taxă de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, suma de 200 lei, cu titlu de taxă de timbru, suma de 18,5 lei, cu titlu de cheltuieli de corespondență, iar în totală suma de 9 076,77 lei.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 10, art. 823 alin. (1), art. 826 alin. (1), art. 827 alin. (2), art. 1247 alin. (1), art. 1249 Cod Civil al RM, art. 56, 60, 96, 118, 166, 167 Cod de Procedură Civilă al RM.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 29 aprilie 2025 s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului S.R.L. „Debit Lex", avocatul Lunca Ion către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 22 mai 2025 s-a dispus citarea cu aviz public a pârâtului Bodoi Oleg în conformitate cu art. 108 Cod de Procedură Civilă.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 10.10.2025, cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Debit Lex" către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial:

- ✓ S-a încasat de la Bodoi Oleg în beneficiul S.R.L. „Debit Lex", datoria aferentă contractului de credit nebancar nr. 219197001 din 04 iulie 2022 (încheiat cu O.C.N. „Ecofinance Technologies" S.R.L.) în valoare totală de 5 584,87 lei;
- ✓ S-a încasat de la Bodoi Oleg în beneficiul S.R.L. „Debit Lex", cheltuielile de judecată în sumă de 273,40 lei, cu titlu de taxă de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, sumă de 200,00 lei, cu titlu de cheltuieli pentru taxa de timbru, suma de 18,50 lei, cu titlu de cheltuieli pentru corespondență, suma de 150,00 lei, cu titlu de cheltuieli pentru citarea publică a pârâtului, iar în total suma de 641,90 lei.

Solicitarea apelantului:

La data de 13.10.2025, S.R.L. „Debit Lex" prin intermediul avocatului Lunca Ion a contestat hotărârea primei instanţe, manifestând astfel dezacordul parțial cu aceasta, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

După cum a fost indicat mai sus, S.R.L. „Debit Lex" a depus cererea de apel la 13.10.2025, contestând hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Central), dispozitivul căreia a fost pronunțat la 10.10.2025. Astfel, Colegiul atestă și constată că, apelul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul a susținut că nu este de acord cu hotărârea adoptată, în partea ce ține de respingerea capătului de cerere privind încasarea sumei de 3 000,00 lei în calitate de cheltuieli pentru asistență juridică întrucât o consideră ca fiind una neîntemeiata, ilegală și pasibilă de a fi casată.

Reține că instanța de fond a respins în mod ilegal și arbitrar capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, încălcând prevederile exprese ale art. 96 alin. (1) si (l 1) Cod de procedură civilă. Aceste articole stabilesc obligația instanței de a acorda părții care a avut câștig de cauză compensarea cheltuielilor de asistență juridică, în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile. În speță, toate aceste condiții au fost îndeplinite și probate cu acte corespunzătoare anexate dosarului.

Activitățile desfășurate ulterior, inclusiv redactarea cererii de chemare în judecată, gestionarea corespondenței procedurale, reprezentarea intereselor în instanță, au fost efectuate în temeiul contractului de asistență juridică încheiat între apelantă și avocat, iar plata serviciilor avocatului s-a efectuat în baza ordinului de plată anexat la dosar.

Contrar celor reținute de instanța de fond, ordinul de plată nr. 1363 din 21.03.2025 confirmă neechivoc achitarea sumei de 3 000,00 lei către avocatul împuternicit conform contractului de asistență juridică nr. 14/29.06.2021. Legislația procesuală nu condiționează compensarea cheltuielilor de existență, în rubrica „destinația plății", a numelui pârâtului sau a numărului dosarului, aceste mențiuni fiind elemente administrative interne ale plătitorului, nu condiții de validitate ale probei. Ceea ce interesează sub aspect juridic, conform art. 118 și art. 121 CPC, este dovada efectuării reale a plății, iar aceasta a fost prezentată în mod complet și suficient.

Relevă că cheltuielile pretinse sunt real, în sensul art. 96 alin. (1) CPC, întrucât rezultă dintr-un raport contractual de asistență juridică efectiv executat și achitat. Dovada plății rezultă din Ordinul de plată nr. 1363 din 21.03.2025, care confirmă transferul sumei de 4 000,00 lei către avocat și Borderoul de calcul detaliat, anexat la dosar, care conține explicit acțiunile întreprinse, numărul de ore lucrate, tariful orar aplicat și valoarea totală a prestației.

Susține că aceste înscrisuri coroborate demonstrează executarea integrală a serviciilor și plata efectivă a onorariului, iar lipsa unei facturi fiscale sau a unui bon în original nu poate anula realitatea unei prestații juridice confirmate de înscrisuri autentice.

Contractele cadru de aasistență juridică sunt conforme Legii avocaturii, iar Curtea Supremă de Justiție a statuat în mod constant că lipsa copiei contractului sau lipsa mențiunilor individualizate în ordinul de plată nu constituie motiv pentru respingerea cheltuielilor, dacă plata este dovedita prin acte bancare.

Mandatul avocațial are valoare de înscris autentic, potrivit Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, și constituie presupunerea legală a prestației efective. Din momentul în care clientul a achitat onorariul și a semnat mandatul, se consideră că activitatea profesională a fost executată în conformitate cu contractul de asistență juridică. Orice cerință suplimentară de „confirmare" de către client ar introduce o condiție extralegală, ar paraliza mecanismul de compensare a cheltuielilor și ar încalcă principiul accesului efectiv la justiție consacrat în art. 20 Constituția RM, art. 6 CEDO.

Analiza instanței de fond, redusă la constatarea pretinsei lipse de „pertinență" a ordinului de plată, ignoră complet obligația legală de a evalua natura și volumul activității desfășurate de avocat, potrivit art. 96 CPC. Complexitatea litigiului, timpul afectat, munca depusă, aportul la soluția obținută și rezultatul integral favorabil reclamantei sunt elementele evidente care confirmă necesitatea onorariului achitat.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului – inclusiv în cauzele Bota c. Moldovei, Apostol c. Moldovei și Istratii și alții c. Moldovei – stabilește că respingerea cheltuielilor de asistență juridică este admisibilă doar atunci când acestea nu sunt reale, necesare sau rezonabile. CEDO sancționează constant formalismul excesiv și obligă instanțele naționale să analizeze efectiv caracterul justificat al cheltuielilor, ceea ce instanța de fond nu a făcut în prezenta cauză.

În speță, reclamantul a solicitat compensarea integrală a sumei de 3 000,00 lei, reprezentând costurile suportate pentru serviciile de asistență juridică prestate de avocat. Aceste servicii au inclus: Consultanță juridică privind prevederile legale aplicabile cauzei, Studierea actelor anexate dosarului, redactarea și expedierea cererii de chemare în judecată, verificarea stării dosarului și apeluri telefonice, notificarea debitorului, alte acțiuni relevante.

Serviciile au necesitat aproximativ 10 ore de lucru, fiecare oră fiind tarifată cu 300 lei. Acest tarif este în conformitate cu prevederile Hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 19-02/27.05.2022 din 27.05.2022, unde la pct. 5 este stipulat că „Un diapazon rezonabil și recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaților din Republica Moldova este între 70 și 170 euro/oră.

Cazul a presupus analiza unui volum considerabil de acte contractuale și juridice, inclusiv contractul de credit inițial, actele de cesiune a creanței și documentele justificative anexate care sunt într-o relație echitabilă cu realitatea economică din piață. Acest proces a necesitat studierea detaliată a clauzelor contractuale pentru a verifica conformitatea cu legislația aplicabilă și pentru a susține validitatea pretențiilor reclamantului. De asemenea, calcularea exactă a datoriilor și penalităților contractuale a implicat operațiuni complexe de verificare, luând în considerare sumele achitate, restanțele acumulate, dobânzile aplicate și alte costuri aferente. Aceste calcule au fost efectuate în mod riguros pentru a reflecta cu precizie situația financiară a debitorilor.

În plus, procedurile judiciare specifice cauzelor civile cu valoare redusă au impus respectarea strictă a termenelor și cerințelor procedurale, inclusiv redactarea cererilor și notificărilor și depunerea documentelor justificative în adresa instanței. Acest proces a necesitat o cunoaștere profundă a legislației aplicabile și a practicilor judiciare, subliniind complexitatea speței. Toate aceste elemente confirmă volumul semnificativ de muncă efectuată de avocat și importanța eforturilor sale în soluționarea cauzei.

În ceea ce privește necesitatea suportării cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, menționează că, intimatul, până a fi acționat în instanță, nu a dorit să-și onoreze benevol obligațiile pecuniare ce le are în raport cu apelantul. În plus, la etapa prejudiciară, având drept scop prevenirea începerii unui proces, apelantul a somat în mod oficial intimatul la onorarea obligațiilor sale, însă ultimul, cu rea-credință a ignorat solicitările primite. Respectiv, unicul remediu legal de care dispunea apelanta în vederea realizării drepturilor sale a fost intentarea unei acțiuni civile, fapt ce necesită asistență juridică calificată. Prin urmare, constatăm că cheltuielile de acordare a asistenței juridice sunt necesare.

În speța de față, instanța de fond a recunoscut expres în hotărâre că avocatul a reprezentat reclamanta și că au fost întreprinse acțiuni procesuale corespunzătoare, de altfel, pretențiile de bază ale reclamantei au fost admise în cuantum deplin.

Cu toate acestea, în mod formalist și fără o justificare reală, instanța a refuzat compensarea cheltuielilor de asistență juridică, invocând faptul că, de către apelant nu a fost atașat ordinul de plată în original și factura de strictă evidență.

Aceasta, deși avocatul a prezentat copia autentificată a ordinului de plată, care face trimitere la contractul de asistență juridică, încheiat între apelantă și avocat. În aceste condiții, refuzul instanței de fond de a acorda compensarea cheltuielilor de asistență juridică pe motivul pretins al lipsei ordinului de plată în original și a facturii fiscale, reprezintă un formalism excesiv, lipsit de orice fundament legal.

Or, judecătorul, în mod arbitrar, a redus la zero valoarea probatorie a copiei autentificate a ordinului de plată ce confirmă achitarea sumei de 3 000,00 lei de către apelantă în contul avocatului, în calitate de plată pentru asistența juridică. Deși, nu a contestat autenticitatea înscrisului atașat la cerere.

În plus, consideră evident caracterul arbitrar al refuzului instanței.

Deşi a constatat că s-a prestat muncă, că s-au efectuat acțiuni relevante pentru cauză, că s-au achitat sume de bani pentru aceste servicii, instanța refuză compensarea acestor cheltuieli în lipsa unui motiv pertinent, obiectiv și legal.

Această atitudine constituie o manifestare de arbitrariu și contravine obligației instanței de a motiva în mod real și complet soluția dată, conform art. 239 și art. 241 CPC.

Instanța a redus la zero suma compensabilă pentru onorariul avocatului, ceea ce este contrar recomandărilor și practicii Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO). Litigiul implică aspecte tehnice și juridice complexe, inclusiv analiza clauzelor contractuale, cesiunea creanțelor și caracterul pretins abuziv al unor prevederi. Onorariul de 3 000,00 lei reflectă volumul real al muncii efectuate d avocat, așa cum a fost detaliat în cerere.

Susține că o asemenea abordare formalistă, bazată pe suspiciuni neîntemeiate, afectează dreptul la apărare egalitatea armelor, garantate de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6§1 d Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care impun instanțelor obligația pozitivă de a asigura o examinare echitabilă și efectivă a cererilor de compensare a cheltuielilor judiciare. În absența oricărei dovezi privind dublarea plății, respingerea cererii reclamantului reprezintă o soluție vădit nelegală și neechitabilă.

Această abordare contravine, de asemenea, principiilor fundamentale ale echității procesului consacrate de jurisprudența CtEDO, conform cărora partea care a câștigat procesul trebuie să beneficieze de compensarea completă și justificată a cheltuielilor, dacă acestea sunt dovedite ca fiind reale și rezonabile. Reducerea arbitrară a compensației în absența unei justificări temeinice subminează încrederea în actul de justiție și poate descuraja accesul la apărare juridică profesionistă.

Constată că cele constatate în hotărârea instanței de fond contravin circumstanțelor de fapt și prevederilor legale. Or, suma solicitată în calitate de cheltuieli suportate pentru asistența juridică este una reală, necesară și rezonabilă, existența acesteia fiind probată

prin probele atașate la dosar. În plus, nici o parte la proces nu a solicitat neadmiterea solicitării compensare a cheltuielilor suportate pentru acordarea asistenței juridice și nu a invocat faptul aceste cheltuieli nu sunt reale, în acest sens nefiind prezentate nici careva probe. Prin urma instanța urma să verifice solicitarea reclamantului prin prisma prevederilor art. 96 alin. (1) Cod procedură civilă nu și să solicite prezentarea unor acte neprevăzute de lege.

Constată că cele constatate în hotărârea instanței de fond contravin circumstanțelor de fapt și prevederilor legale. Or, suma solicitată în calitate de cheltuieli suportate pentru asistența juridică este una reală, necesară și rezonabilă, existența acesteia fiind probată prin probele atașate la dosar. În plus, nici o parte la proces nu a solicitat neadmiterea solicitării compensare a cheltuielilor suportate pentru acordarea asistenței juridice și nu a invocat faptul aceste cheltuieli nu sunt reale, în acest sens nefiind prezentate nici careva probe. Prin urmare, instanța urma să verifice solicitarea reclamantului prin prisma prevederilor art. 96 alin. (1) Cod procedură civilă nu și să solicite prezentarea unor acte neprevăzute de lege.

Studiind practica judiciară observă că majoritatea judecătorilor au admis solicitarea reclamantului „Debit Lex” SRL, de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, în cuantum deplin de 3 000,00 lei.

În cadrul ședinței de examinare a cererii în instanța de apel, părțile nu s-au prezentat, fiind citate legal, nu au anunțat despre motivele imposibilității prezenței sale.

În conformitate cu dispozițiile art.379 alin. (2) Cod procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul civil a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa părților neprezente.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră cererea de apel ca fiind întemeiată şi urmează a fi admisă, cu casarea parțială a hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

Potrivit art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

Potrivit art.276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Art.276^3 alin.(1) şi (2) Cod de procedură civilă stipulează că, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.

Conform prevederilor art.276^4 alin.(5) Cod de procedură civilă, instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător astfel, instanța de apel a examinat cererea de apel în procedura scrisă, fără citarea părților.

În temeiul art.386 alin.(1) Cod de procedură civilă, (1) Hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

Prevederile art.373 alin. (1) Cod de procedură civilă declară că, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.

Astfel, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi

argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Colegiul Civil atestă că, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare.

Conform art.5 Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă indubitabil faptul că la data de 29 ianuarie 2024 O.C.N. „Ecofinance Techonolgies" S.R.L. în calitate de creditor și Bodoi Oleg, în calitate de debitor au încheiat contractul de credit 256008002 din 29 ianuarie 2024 prin care, în baza contractului de împrumut, împrumutătorul acordă și împrumutatul primește împrumut în sumă de 3 000,00 lei, termenul contractului este de 60 luni din data semnării.

La data de 25 aprilie 2024, OCN „Ecofinance Technologies" SRL, în calitate de cedent și S.R.L. „Debit Lex", în calitate de cesionar, au încheiat contractul de cesiune nr. 1, prin care cedentul a cedat în favoarea cesionarului dreptul de creanță împotriva debitorilor săi.

În vederea soluționării litigiului pe care amiabilă, la data de 31 mai 2024, S.R.L. „Debit Lex" a expediat în adresa debitorului Bodoi Oleg notificarea nr. C136 din 31 mai 2024, prin care a comunicat despre încheierea contractului de cesiune, despre suma pe care o datorează în mărime de 3 647.82 lei, care se solicită a fi achitată la conturile bancare ale cesionarului în termen de 7 zile din momentul recepționarii înștiințării.

Potrivit copiei avizului de recepție, Bodoi Oleg nu a recepționat notificarea expediată la adresa sa de domiciliu din *****, fiind restituită destinatarului cu adeverința poștală „nereclamat".

Totodată, potrivit copiei ordinului de plată nr. 1363 din 21 martie 2025, S.R.L. „Debit Lex" a transferat în contul avocatului Ion Lunca suma de 3 000,00 lei, în calitate de plată pentru serviciile de asistență juridică, conform contractului nr. 14 din 29.06.2021 (f.d. 11).

La data de 24 aprilie 2025 la Judecătoria Drochia, sediul Central a parvenit spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului S.R.L. „Debit Lex", avocatul Lunca Ion către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 3 000,00 lei, cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 2 000,47 lei, cu titlu de dobândă contractuală restantă, a sumei de 584,40 lei, cu titlu de comision de gestiune, suma de 3 000,00 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 273,40 lei, cu titlu de taxă de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, suma de 200 lei, cu titlu de taxă de timbru, suma de 18,5 lei, cu titlu de cheltuieli de corespondență, iar în totală suma de 9 076,77 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 29 aprilie 2025 s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului S.R.L. „Debit Lex”, avocatul Lunca Ion către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 22 mai 2025 s-a dispus citarea cu aviz public a pârâtului Bodoi Oleg în conformitate cu art. 108 Cod de Procedură Civilă.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 10.10.2025, cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Debit Lex” către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial. S-a încasat de la Bodoi Oleg în beneficiul S.R.L. „Debit Lex”, datoria aferentă contractului de credit nebancar nr. 219197001 din 04 iulie 2022 (încheiat cu O.C.N. „Ecofinance Technologies” S.R.L.) în valoare totală de 5 584,87 lei. S-a încasat de la Bodoi Oleg în beneficiul S.R.L. „Debit Lex”, cheltuielile de judecată în sumă de 273,40 lei, cu titlu de taxă de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, sumă de 200,00 lei, cu titlu de cheltuieli pentru taxa de timbru, suma de 18,50 lei, cu titlu de cheltuieli pentru corespondență, suma de 150,00 lei, cu titlu de cheltuieli pentru citarea publică a pârâtului, iar în total suma de 641,90 lei.

Instanța de fond, în raport cu respingerea compensării cheltuielilor pentru asistență juridică și-a motivat soluția pe faptul că reclamantul nu a anexat copia contractului de asistență juridică nr. 14 din 29.06.2021 sau originalul ordinului de plată sau nu a indicat la destinația plății numele și prenumele pârâtului, pentru a dovedi faptul că, anume pentru această cauză civilă i-a fost achitat acest onorariu.

În aceste circumstanțe, instanța de apel reține că, urmează să examineze legalitatea și temeinicia hotărârii atacate doar în limita capătului de cerere respins de instanța de fond, și anume a solicitării reclamantului/apelant cu privire la încasarea sumei de 3 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În ceea ce privește cuantumul cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel relevă că, conform art. 63 alin.(1), (2) și (4) din legea nr.1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă.

Potrivit art. 64 alin.(8) din Statutul profesiei de avocat, onorariile pot fi stabilite astfel: a) onorarii orare; b) onorarii fixe (forfetare); c) onorarii de succes; d) onorarii formate din combinarea criteriilor de la lit. a), b) şi c).

În conformitate cu art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxă de timbru și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă declară că, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

În corespundere cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Potrivit art.96 alin.(1) și (1^1) Cod de procedură civilă prevede că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În raport cu normele citate supra, instanța de apel relevă că, respectivele cheltuieli trebuie acordate numai în măsura în care apar justificate în raport cu soluția pronunțată, cu obiectul şi complexitatea cauzei.

Or, examinând apelul declarat de SRL „Debit Lex”, prin prisma motivelor invocate, a considerentelor hotărârii instanței de fond și a probelor administrate la dosar, instanța de apel constată că, soluția instanței de fond este neîntemeiată în partea ce ține de respingerea cererii privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Respectivele cheltuieli urmează a fi acordate în măsura în care sunt justificate în raport cu soluția pronunțată, cu obiectul și complexitatea cauzei, iar la determinarea cuantumului compensației instanța este obligată să realizeze o apreciere justă, ținând cont de complexitatea litigiului, de natura și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, de aportul avocatului la soluționarea cauzei, de timpul și munca efectiv depusă, precum și de rezultatul obținut.

Din materialele dosarului rezultă că, reclamantul a câștigat procesul, instanța de fond dispunând încasarea integrală a datoriei contractuale, iar potrivit art. 94 și art. 96 Cod de procedură civilă, reclamantul beneficiază de dreptul la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate.

Or, conform art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, partea care a câștigat procesul are dreptul la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile.

Totodată, la dosar a fost anexată copia ordinului de plată plată nr. 1363 din 21 martie 2025, autentificată în condițiile legii, care confirmă achitarea sumei de 3 000,00 lei în contul avocatului cu titlu de onorariu pentru serviciile de asistență juridică prestate în cauza respectivă, iar autenticitatea și realitatea acestui înscris nu au fost contestate de partea pârâtă.

Instanța de apel apreciază că, refuzul instanței de fond de a compensa aceste cheltuieli exclusiv pe motivul neprezentării contractului de asistență juridică în original constituie un formalism excesiv, care nu are suport legal, întrucât legislația procesual civilă nu condiționează cerința de încasarea cheltuielilor de asistență juridică de prezentarea contractului de acordare a asistenței juridice, ci de dovada caracterului real, necesar și rezonabil al cheltuielilor suportate, cu prezentarea dovezii de achitare a sumei pretinse și lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și timpul aferent acestora, ceea ce în cazul din speță se regăsesc la materialele cauzei (f.d. 12).

În acest sens, dovada achitării onorariului avocatului, coroborată cu mandatul avocațional și cu activitatea efectiv prestată în proces, este suficientă pentru a demonstra realitatea raportului juridic și pertinența cheltuielilor solicitate.

Instanța de apel mai reține că, suma de 3 000,00 lei este rezonabilă și proporțională cu complexitatea cauzei, cu volumul de muncă prestat și cu tarifele practicate în mod uzual, nefiind una excesivă sau disproporționată raportat la circumstanțele speței.

În aceste condiții, instanța de apel constată că, instanța de fond a aplicat greșit normele de drept material și procesual, apreciind eronat probele administrate și ignorând criteriile legale de evaluare a cheltuielilor de asistență juridică.

Corespunzător, în baza circumstanțelor faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul civil concluzionează că, argumentele expuse de către apelant în cererea de apel sunt întemeiate.

Cu referire la solicitarea apelantului de a încasa de la intimată cheltuielile de judecare a apelului, Colegiul civil, dat fiind faptul admiterii cererii de apel, în temeiul normelor de drept citate supra, va dispune încasarea de la Bodoi Oleg în beneficiului SRL „Debit Lex" a sumei de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru achitată la depunerea cererii de apel (f.d.79).

Din considerentele menționate, Colegiul Civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord concluzionează despre necesitatea admiterii apelului declarat de SRL „Debit-Lex" prin intermediul avocatului Lunca Ion, casării parțiale a hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul central din 10.10. 2025, cu emiterea unei noi hotărâri în latura casată.

Subsecvent, cu privire la pretenția apelantului privind încasarea sumei de 232,34 lei, cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de apel din contul lui Bodoi Oleg, Colegiul Civil urmează să respingă această solicitare.

Conform prevederilor art. 82 Cod Procedură Civilă RM, „Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei".

În corespundere cu dispozițiile art. 83 alin. (2) Cod procedură Civilă RM, „(2) În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023".

Potrivit pct. 1.1.12 Legea taxei de stat nr.213/2023, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate în procese civile anterioare, indiferent de calitatea procesuală în respectivele procese.

Potrivit ordinului de plată nr. 1878 din 12 decembrie 2025, apelantul a efectuat achitarea sumei de 232,34 lei cu titlu de taxă de stat impusă de a fi achitată prin încheierea Curții de Apel Nord din 09.12.2025 (f.d. 78).

Potrivit art. 89 alin. (1) lit. a) Cod procedură Civilă RM, „Taxa de stat plătită se restituie, parţial sau integral, în cazul: a) depunerii într-o sumă mai mare decît cea prevăzută de legislaţia în vigoare (se restituie suma plătită în plus)".

Conform art. 89 alin. (2) Cod procedură Civilă RM, „ (2) Restituirea taxei de stat se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat prin intermediul Trezoreriei de Stat, în termen

de cel mult 3 ani de la data apariției dreptului la restituire. Restituirea sumei de bani plătite ca taxă de stat se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat conform modului stabilit de Guvern”.

Astfel, Colegiul relevă că S.R.L. „Debit Lex” este în drept de a depune o cerere de emitere a unei încheieri privind restituirea sumei de 232,34 lei achitată eronat cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de apel în legătură cu examinarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Debit Lex” către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art.385 lit. c) CPC, Colegiul civil,-

Decide:

Cererea de apel depusă de S.R.L. „Debit Lex” prin intermediul avocatului Lunca Ion, se admite.

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul central din 10.10. 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Debit Lex” către Bodoi Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, în latura cheltuielilor de judecată, și în această parte se emite nouă hotărâre după cum urmează:

Se încasează de la Bodoi Oleg în beneficiul SRL „Debit-Lex”, suma de 3000 (trei mii) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru achitată în instanța de apel.

În rest, hotărârea primei instanțe, se menține.

Cererea S.R.L. „Debit Lex” privind încasarea de la Bodoi Oleg a sumei de 232,34 lei, cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de apel se respinge.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
judecător Grosu Stanislav

Judecătorii: Țihonschi Alina Sajin Mariana